

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 czerwca 2016 roku (znak (...) -2004) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku o uwzględnienie w podstawie wymiaru dodatkowego składnika wynagrodzenia ponownie ustalił kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 roku, którego wartość wyniosła 121 991,21 zł. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 60,14% przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową ($60,14\% \times 1220,89 \text{ zł} = 734,24 \text{ zł}$).

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 32 lata, 1 miesiąc, 20 dni tj. 385 miesięcy. Łączny okres nieskładkowy przyjęty do obliczenia kapitału początkowego wynosi 0 lat, 6 miesięcy i 2 dni, tj. 6 miesięcy. Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 93,81\%$ (współczynnik proporcjonalny) = 274,87 złotych

$(385 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 734,24 \text{ złotych}$ (podstawa wymiaru) = 306,25 złotych

$(6 \text{ miesięcy nieskładkowych} \times 0,7\%) : 12 \times 734,24 \text{ złotych}$ (podstawa wymiaru) = 2,57 złotych

RAZEM = 583,69 złotych

$583,69 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy}$ (średnie dalsze trwanie życia) = 121991,21 złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku).

Do przeliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego nie uwzględniono angaży, w których wynagrodzenie zostało ustalone stawką godzinową z okresu od 7 października 1970 roku do 20 maja 1972 roku, od 10 lipca 1972 roku do 30 czerwca 1974 roku oraz od października 1977 roku do 31 grudnia 1978 roku, ponieważ nie można ustalić faktycznie osiąganego wynagrodzenia w danym miesiącu, z uwagi na brak informacji o ilości przepracowanych w danym miesiącu godzin. Przyjęto wynagrodzenie minimalne. Wynagrodzenie minimalne przyjęto również za okres od 1 września 1967 (od ukończenia nauki w (...)) do 27 września 1969 roku i za okres od 1 stycznia 1977 roku do 31 grudnia 1978 roku z uwagi na nieudokumentowanie faktycznie osiągniętych wynagrodzeń. Za okres zatrudnienia od 1 lipca 1974 roku do 31 grudnia 1978 roku przyjęto wynagrodzenie ustalone zgodnie z przedłożonymi do wniosku umowami o pracę określającymi kwotę miesięcznego wynagrodzenia. Wynagrodzenie za 1979 rok przyjęto na podstawie przedłożonego do wniosku druku Rp 7. Okresy zatrudnienia na podstawie przedłożonych do wniosku świadectw pracy zostały już uwzględnione w wysokości kapitału początkowego decyzją z 7 grudnia 2004 roku.

(decyzja – k. 49 akt ZUS zainicjowanych wnioskiem o ustalenie kapitału początkowego; ustalenie wartości kapitału początkowego – k. 47 akt ZUS zainicjowanych wnioskiem o ustalenie kapitału początkowego; obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 46 akt ZUS zainicjowanych wnioskiem o ustalenie kapitału początkowego; załącznik do decyzji z 16 czerwca 2016 roku – k. 48 akt ZUS zainicjowanych wnioskiem o ustalenie kapitału początkowego)

Decyzją z dnia 11 sierpnia 2016 roku (znak (...) -2004) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z urzędu ponownie ustalił kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 roku, którego wartość wynosi 122 003,75 zł. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 60,15% przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową ($60,15\% \times 1220,89 \text{ zł} = 734,37 \text{ zł}$).

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 32 lata, 1 miesiąc, 20 dni tj. 385 miesięcy. Łączny okres nieskładkowy przyjęty do obliczenia kapitału początkowego wynosi 0 lat, 6 miesięcy i 2 dni, tj. 6 miesięcy. Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 93,81\%$ (współczynnik proporcjonalny) = 274,87 złotych

$(385 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 734,37 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 306,31 \text{ złotych}$

$(6 \text{ miesięcy nieskładkowych} \times 0,7\%) : 12 \times 734,37 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 2,57 \text{ złotych}$

RAZEM = 583,75 złotych

$583,75 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy (średnie dalsze trwanie życia)} = 122003,75 \text{ złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku)}$.

(decyzja – k. 53 akt ZUS zainicjowanych wnioskiem o ustalenie kapitału początkowego; ustalenie wartości kapitału początkowego – k. 54 akt ZUS zainicjowanych wnioskiem o ustalenie kapitału początkowego; obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 55 akt ZUS zainicjowanych wnioskiem o ustalenie kapitału początkowego)

Odwołania od powyższych decyzji w dniach 18 lipca 2016 roku oraz 22 września 2016 roku złożył wnioskodawca P. L. (1) zaskarżając je w całości. Zaskarżonym decyzjom zarzucił:

a) obrazę przepisów prawa materialnego, a to ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych polegające na nieprawidłowym wyliczeniu wysokości kapitału początkowego;

b) nie wyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, a to tego, że ubezpieczony w okresie od 7 października 1970 roku do 20 maja 1972 roku i od 10 lipca 1972 roku do 31 grudnia 1978 roku osiągnął wynagrodzenie wyższe niż przyjęte do wyliczenia przez organ wynagrodzenie minimalne i organ winien przyjąć do wyliczenia wysokość zarobków obliczoną na podstawie całej dokumentacji personalnej ubezpieczonego z poszczególnych zakładów pracy (m.in. umów o pracę i zmian w tych umowach) według stawki godzinowej i z uwzględnieniem premii stałej oraz regulaminowej (które były stałe). Ponadto skarżący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez dokonanie przeliczenia kapitału początkowego ubezpieczonego, przy przyjęciu do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne zarobków osiągniętych przez ubezpieczonego w okresach od 7 października 1970 roku do 20 maja 1972 roku i od 10 lipca 1972 roku do 31 grudnia 1978 roku (za okresy za które ZUS przyjął wynagrodzenie minimalne) oraz uwzględnienie premii wyliczonych w oparciu o wysokość stawek godzinowych i premii stałej oraz regulaminowej wynikających z całej dokumentacji osobowej ubezpieczonego, w tym dokumentów personalnych z poszczególnych zakładów pracy (m.in. umów o pracę i aneksów do tych umów) wskazanych w zgłoszonych dowodach (także w dokumentach złożonych przez ubezpieczonego).

Skarżący podniósł, że w spornych okresach ubezpieczenia osiągnął zarobki wyższe niż przyjęte przez organ rentowy do wyliczenia z tytułu zatrudnienia w:

- (...) S. A.,
- Zakładach (...),
- Zakładach (...) Spółka Akcyjna (następca prawny Zakłady (...)).

(odwołanie od decyzji z 16 czerwca 2016 roku – k. 2- 4; odwołanie od decyzji z dnia 11 sierpnia 2016 roku – k. 2 – 3 akt o sygn. VIII U 2301/16)

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 9 sierpnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o oddalenie odwołania przytaczając argumentację, jak w zaskarżonej decyzji.

Do przeliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego nie uwzględniono angaży, w których wynagrodzenie zostało ustalone godzinowo z okresu od 7 października 1970 roku do 20 maja 1972 roku, od 10 lipca 1972 roku do 30 czerwca 1974 roku oraz od października 1977 roku do 31 grudnia 1978 roku, ponieważ organ rentowy nie może ustalić faktycznie osiąganego wynagrodzenia w danym miesiącu, z uwagi na brak informacji o ilości przepracowanych w

danym miesiącu godzinach. Wobec tego przyjęto wynagrodzenie minimalne. Za okresy od 1 stycznia 1967 roku do 27 września 1969 roku oraz od 1 stycznia 1977 roku do 31 grudnia 1979 roku również przyjęto wynagrodzenie minimalne.

W odniesieniu do dostarczonych angaży ze stawką godzinową organ rentowy wskazał, że w przypadku, gdy w aktach osobowych pracownika wynagrodzenie określone jest stawką godzinową - dopuszczalne jest ustalenie wynagrodzenia, stanowiącego podstawę wymiaru świadczenia tylko wówczas, jeżeli zachowały się dane dotyczące ilości godzin, jaką pracownik faktycznie przepracował w danym okresie na określonym stanowisku (dziennie, tygodniowo lub miesięcznie). Natomiast w świetle art. 15 ust. 2a powołanej ustawy o emeryturach i rentach z FUS jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy.

(odpowiedź na odwołanie – k. 7 – 7 verte; odpowiedź na odwołanie – k. 6 – 7 akt sprawy o sygn. VIII U 2301/16)

Postanowieniem z dnia 13 grudnia 2016 roku Sąd Okręgowy w Łodzi VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 219 k.p.c., połączył sprawę VIII U 2301/16 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą VIII U 1871/16.

(postanowienie z dnia 13 grudnia 2016 roku – k. 16 akt sprawy o sygn. VIII U 2301/16)

Decyzją z dnia 12 sierpnia 2016 roku (znak (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 1 sierpnia 2016 roku P. L. (1) przyznał mu emeryturę od dnia 1 sierpnia 2016 roku, tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Podstawę obliczenia emerytury stanowiła kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Zakład wskazał, że emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 158 835,88 zł. Kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 418 560,49 zł, średnie dalsze trwanie życia wynosi 208,50 miesięcy, a wyliczona kwota emerytury – 2 769,29 zł. Obliczenie wysokości emerytury: $(158\ 835,88 + 418\ 560,49) / 208,50 = 2\ 769,29$ zł. Organ rentowy podniósł, że wypłata emerytury podlega zawieszeniu z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia przez P. L. (1).

(decyzja – k.19 akt ZUS zainicjowanych wnioskiem o emeryturę)

Decyzją z dnia 2 września 2016 roku (znak (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku P. L. (1) z dnia 30 sierpnia 2016 roku ustalił wysokość i podjął wypłatę emerytury od 1 sierpnia 2016 roku, tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Podstawę obliczenia emerytury stanowiła kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 158 835,88 zł. Kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 418 560,49 zł, średnie dalsze trwanie życia wynosi 208,50 miesięcy, a wyliczona kwota emerytury – 2 778,62 zł. Obliczenie wysokości emerytury: $(158\ 835,88 + 418\ 560,49) / 208,50 = 2\ 778,62$ zł.

Należność za okres od 1 sierpnia 2016 roku do 31 sierpnia 2016 roku w kwocie 2778,62 zł wraz ze świadczeniem za wrzesień – 2778,62 zł po odliczeniu zaliczki na podatek odprowadzanej do urzędu skarbowego w kwocie 523,00 zł,

liczonej od podstawy opodatkowania 5557,00 zł składki na ubezpieczenie zdrowotne w łącznej kwocie 500,15 zł, w tym obliczonej od podatku 430,69 zł z kwoty świadczenia 69,46 zł, organ rentowy przekazał na rachunek w banku w kwocie 4 534,09 zł.

Od 1 października 2016 roku obliczona emerytura brutto wynosi 2778,62 zł.

Niniejszą decyzją doliczono składki zaewidencjonowane na indywidualnym koncie do 31 lipca 2016 roku. Organ rentowy wskazał, że niniejsza decyzja ma charakter zaliczkowy, a ostateczna decyzja zostanie wydana po wyjaśnieniu niezgodności na indywidualnym koncie ubezpieczeniowym.

(decyzja – k. 21 – 22 verte akt ZUS zainicjowanych wnioskiem o emeryturę)

Kolejną decyzją z dnia 16 września 2016 roku (znak (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z urzędu ustalił wysokość i podjął wypłatę emerytury od 1 sierpnia 2016 roku, tj. od daty nabycia uprawnień do emerytury.

Podstawę obliczenia emerytury stanowiła kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 158 835,88 zł. Kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 418 560,49 zł, średnie dalsze trwanie życia wynosi 207,80 miesięcy, a wyliczona kwota emerytury – 2 778,62 zł. Obliczenie wysokości emerytury: $(158\ 835,88 + 418\ 560,49) / 207,80 = 2\ 778,62\ \text{zł}$.

Od 1 października 2016 roku obliczona emerytura wynosi 2778,62 zł. Niniejsza decyzja jest została określona jako ostateczna. Po wyjaśnieniu nieprawidłowości na koncie wnioskodawcy świadczenia nie uległa zmianie.

(decyzja – k. 23 akt ZUS zainicjowanych wnioskiem o emeryturę)

Następnie decyzją z dnia 27 września 2016 roku (znak (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku P. L. (1) z dnia 21 września 2016 roku przeliczył emeryturę od 1 września 2016 roku, tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Emeryturę ustaloną w kwocie 2778,62 zł, zwiększono o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie po dniu ponownego ustalenia wysokości emerytury do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ich waloryzacji, przez średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku P. L. (2) w dniu złożenia wniosku, tj. w dniu 21 września 2016 roku. Kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 577,62 zł, średnie dalsze trwanie życia wynosi 207,10 miesięcy. Po ponownym ustaleniu wysokości emerytura wynosi: $2\ 778,62 + (577,62 / 207,10) = 2\ 781,41\ \text{zł}$. Należność za okres od 1 września 2016 roku do 30 września 2016 roku w kwocie 2,79 zł wraz ze świadczeniem za październik – 2781,41 zł po odliczeniu zaliczki na podatek odprowadzanej do urzędu skarbowego w kwocie 239,00 zł, liczonej od podstawy opodatkowania 2784,00 zł, składki na ubezpieczenie zdrowotne w łącznej kwocie 250,58 zł, w tym obliczonej od podatku 215,78 zł z kwoty świadczenia 34,80 zł, organ rentowy przekaże na rachunek w banku w kwocie 2294,62 zł. Od 1 listopada 2016 roku podstawę opodatkowania stanowi miesięcznie kwota 2781,00 zł.

Niniejszą decyzją doliczono składki zewidencjonowane na indywidualnym koncie do 31 sierpnia 2016 roku, tj. do miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury.

(decyzja – k. 27 akt ZUS zainicjowanych wnioskiem o emeryturę)

Odwołania od decyzji z dnia: 12 sierpnia 2016 roku i 2 września 2016 roku w dniu 20 września 2016 roku wniósł P. L. (1), a od decyzji z dnia 16 września 2016 roku i 27 września 2016 roku – w dniu 17 października 2016 roku zaskarżając wszystkie decyzje w całości.

Zaskarżonym decyzjom zarzucił:

a) obrazę przepisów prawa materialnego, a to ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, polegające na nieprawidłowym wyliczeniu wysokości emerytury.

b) nie wyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, a to tego, że ubezpieczony w okresie od 7 października 1970 roku do 20 maja 1972 roku i od 10 lipca 1972 roku do 31 grudnia 1978 roku osiągnął wynagrodzenie wyższe niż przyjęte do wyliczenia przez organ wynagrodzenie minimalne i organ winien przyjąć do wyliczenia wysokość zarobków obliczoną na podstawie całej dokumentacji personalnej ubezpieczonego z poszczególnych zakładów pracy (m.in. umów o pracę i zmian w tych umowach) według stawki godzinowej i z uwzględnieniem premii stałej oraz regulaminowej (które były stałe). Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonych decyzji poprzez ustalenie wysokości emerytury ubezpieczonego, przy przyjęciu do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne zarobków osiągniętych przez ubezpieczonego w okresach od 7 października 1970 roku do 20 maja 1972 roku i od 10 lipca 1972 roku do 31 grudnia 1978 roku (za okresy za które ZUS przyjął wynagrodzenie minimalne i nie uwzględnił premii) wyliczonych w oparciu o wysokość stawek godzinowych i premii stałej oraz regulaminowej wynikających z całej dokumentacji osobowej ubezpieczonego, w tym dokumentów personalnych z poszczególnych zakładów pracy (m.in. umów o pracę i aneksów do tych umów) wskazanych w zgłoszonych dowodach (także w dokumentach złożonych przez ubezpieczonego).

Ponadto w odwołaniach od decyzji z dnia 12 sierpnia 2016 roku, 2 września 2016 roku, 16 września 2016 roku, 27 września 2016 roku skarżący wniósł o połączenie niniejszych spraw do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą wywołaną odwołaniem od decyzji z dnia 16 czerwca 2016 roku oraz 11 sierpnia 2016 roku.

Skarżący podniósł, że w spornych okresach ubezpieczenia osiągnął zarobki wyższe niż przyjęte przez organ rentowy do wyliczenia z tytułu zatrudnienia w:

- (...) S. A.,
- Zakładach (...),
- Zakładach (...) Spółka Akcyjna (następca prawny Zakłady (...)).

(odwołanie – k. 2 – 4 akt sprawy o sygn. VIII U 2302/16; odwołanie – k. 2 – 4 akt sprawy o sygn. VIII U 2303/16; odwołanie – k. 2 – 4 akt sprawy o sygn. VIII U 2567/16; odwołanie – k. 2 – 3 akt sprawy o sygn. VIII U 2568/16)

W odpowiedzi na odwołania od decyzji z dnia 12 sierpnia 2016 roku, 2 września 2016 roku organ rentowy wniósł o oddalenie odwołań.

(odpowiedź na odwołanie – k. 7 – 8 akt sprawy o sygn. VIII U 2302/16; odpowiedź na odwołanie – k. 7 – 8 akt sprawy o sygn. VIII U 2303/16; odpowiedź na odwołanie – k. 7 – 7 verte akt sprawy o sygn. VIII U 2567/16; odpowiedź na odwołanie – k. 6 – 6 verte akt sprawy o sygn. VIII U 2568/16)

Postanowieniami z dnia 13 grudnia 2016 roku Sąd Okręgowy w Łodzi VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 219 k.p.c., połączył sprawę VIII U 2302/16, VIII U 2303/16, VIII U 2567/16, VIII U 2568/16 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą VIII U 1871/16.

(postanowienie z dnia 13 grudnia 2016 roku – k. 14 akt sprawy o sygn. VIII U 2302/1; postanowienie z dnia 13 grudnia 2016 roku – k. 15 akt sprawy o sygn. VIII U 2303/16; postanowienie z dnia 13 grudnia 2016 roku – k. 17 akt sprawy o sygn. VIII U 2567/16; postanowienie z dnia 13 grudnia 2016 roku – k. 15 akt sprawy o sygn. VIII U 2568/16)

Na rozprawie w dniu 13 grudnia 2016 roku pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołania i sprecyzował, że sporne okresy to lata 1970 – 1978. Za lata od 7 października 1970 roku do 1 lipca 1974 roku pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o przyjęcie stawki godzinowej, 30 % premii regulaminowej i 10 % premii procentowej za powierzone mienie.

Od 1 lipca 1974 roku do 31 lipca 1976 roku ZUS zaliczył wynagrodzenia w kwocie stałej, ale nie zaliczył 30 % premii regulaminowej i 10 % premii procentowej za powierzone mienie. Od 1 sierpnia 1976 roku do 31 grudnia 1978 roku pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o uwzględnienie stawki godzinowej i dwóch premii, jak za pierwszy okres. Za okres od 1 sierpnia 1976 roku jest wskazane stałe wynagrodzenie 3100 zł, które zostało uwzględnione przez ZUS bez premii i w tym okresie pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o przyznanie premii, ta kwota obowiązywała do końca września 1977 roku, a poczynając od 1 października 1977 pracodawca wrócił do stawki godzinowej, wobec czego pełnomocnik wniósł o przyjęcie tej stawki i dwóch rodzajów premii wyżej wymienionych.

Ponadto pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o zaliczenie jako składnika wynagrodzenia od 30 lipca 1977 roku 5% dodatku stażowego liczonego od wynagrodzenia zasadniczego.

(stanowisko pełnomocnika wnioskodawcy – e-protokół rozprawy z dnia 13 grudnia 2016 roku – 00:02:01, 00:36:24 – płyta CD k. 60)

Pismem procesowym z dnia 3 lutego 2017 roku pełnomocnik wnioskodawcy ostatecznie sprecyzował powództwo i wniósł o

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

P. L. (1) urodził się w dniu (...). Z zawodu jest technikiem elektrykiem.

(okoliczność bezsporna)

Wnioskodawca był zatrudniony w Fabryce (...) obecnie (...) Sp. z o. o. w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od 1 września 1964 roku do 27 września 1969 roku na stanowisku montera. W czasie zatrudnienia wnioskodawca ukończył (...) Szkołę Zawodową przy F.T. i A. T. (...) w 1969 roku w zawodzie elektromechanika.

(świadczenie pracy z dnia 4 listopada 1999 roku – k. 3 – 3 verte akt kapitałowych ZUS)

W okresie od 7 października 1970 roku do 20 maja 1972 roku wnioskodawca był zatrudniony w (...) S.A. w Ł. na 7 – dniowy okres próbny, a po jego upływie na czas nieograniczony w pełnym wymiarze czasu godzin na stanowisku elektryk.

(świadczenie pracy z dnia 22 maja 1972 roku – k. 17 akt osobowych wnioskodawcy z (...) S.A. w Ł. znajdujące się w kopercie – k. 23; umowa o pracę z dnia 7 października 1970 roku – k. 30 – 30 verte akt kapitałowych ZUS; pismo wydane przez (...) Zakłady (...) – k. 3 – 4 akt osobowych wnioskodawcy z (...) S.A. w Ł. znajdujące się w kopercie – k. 23; opinia z dnia 26 czerwca 1972 roku - k. 15 akt osobowych wnioskodawcy z (...) S.A. w Ł. znajdujące się w kopercie – k. 23)

W czasie zatrudnienia w (...) Zakładach (...) wysokość wynagrodzenia wnioskodawcy została określona w sposób i na warunkach przewidzianych zgodnie z Układem Zbiorowym Pracy dla (...) Chemicznego z dnia 15 listopada 1957 roku, a mianowicie zgodnie z wynagrodzeniem wg grupy VI/III zł 8,60 na godzinę.

(umowa o pracę z dnia 7 października 1970 roku – k. 30 – 30 verte akt kapitałowych ZUS; karta przyjęcia do pracy – k. 1 – 2 akt osobowych wnioskodawcy z (...) S.A. w Ł. znajdujące się w kopercie – k. 23)

Wnioskodawca zatrudniony latach 1970-1972 w F.-Stomil miał wynagrodzenie godzinowe, w dniówce. Dostawał premie, ale nie pamięta jakie

(zeznania wnioskodawcy – e-protokół z dnia 23 marca 2017 roku – 00:06:29 – płyta CD k.75 w związku z jego wyjaśnieniami informacyjnymi – e-protokół z dnia 13 grudnia 2016 roku – 00:11:25 – 00:23:06 –k 57v i płyta CD k. 60)g

Następnie P. L. (1) był zatrudniony w Zakładach (...) w okresie od 10 lipca 1972 roku do 31 grudnia 1976 roku w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku inspektora pomiaru elektrycznego energii.

(świadczenie pracy z dnia 5 czerwca 2000 roku – k. 5 akt kapitałowych ZUS; zaświadczenie z dnia 11 kwietnia 2016 roku – k.33)

Wnioskodawca został przyjęty do pracy w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. w dniu 10 lipca 1972 roku na czas nieograniczony z zachowaniem 7 – dniowego okresu próbnego i powierzono mu obowiązki elektromontera aparatury kontrolno – pomiarowej w Wydziale TE. W czasie trwania umowy o pracę wnioskodawcę obowiązywało wynagrodzenie gr. VII tab. 1, tj. 9,20 zł/godz. plus premia zgodnie z regulaminem.

(umowa k 36; pismo – k. 33 akt kapitałowych ZUS; karta obiegowa zmian – k. 32 akt kapitałowych ZUS)

Z dniem 1 lipca 1973 roku przyznano P. L. (1) VI grupę osobistego zaszeregowania za stawkę płacy 11,50 zł/godz. oraz premię w wysokości i na warunkach określonych odrębnymi postanowieniami według obowiązujących przepisów.

(aneks do umowy k 40; pismo – k. 40)

Następnie wnioskodawca został przyjęty do pracy w Zakładach (...) w Ł. na czas nieograniczony i powierzono mu obowiązki samodzielnego inspektora pomiaru elektrycznego. Do pracy miał zgłosić się 1 lipca 1974 roku. Zgodnie z umową o pracę wnioskodawcę obowiązywało wynagrodzenie określone w sposób i na warunkach przewidzianych w P.. Nr 11 z dnia 24 maja 1974 roku do ZUP dla PL, a mianowicie kat. 8 tj. 2500,00 zł miesięcznie plus premia zgodnie z regulaminem.

(umowa k 47; pismo z dnia 29 czerwca 1974 roku – k. 34 – 34 verte akt kapitałowych ZUS)

Od dnia 1 stycznia 1975 roku przyznano wnioskodawcy 9 kategorię zaszeregowania, tj. 2.800 zł miesięcznie plus premię regulaminową.

(aneks k 48; pismo z dnia 21 stycznia 1975 roku – k. 35 akt kapitałowych ZUS)

Od dnia 1 sierpnia 1976 roku powierzono wnioskodawcy obowiązki inspektora pomiaru elektrycznego energii i przyznano 10 kat. zaszeregowania, tj. 3100 zł miesięcznie plus premię regulaminową.

(aneks k 48; pismo – k. 36 akt kapitałowych ZUS)

Wnioskodawca w U. otrzymywał przez cały okres zatrudnienia premię regulaminową 30 %

(zeznania wnioskodawcy – e-protokół z dnia 23 marca 2017 roku – 00:06:29 – płyta CD k.75 w związku z jego wyjaśnieniami informacyjnymi – e-protokół z dnia 13 grudnia 2016 roku – 00:11:25 – 00:23:06 – k 57v i płyta CD k. 60)

Od 1 stycznia 1977 roku do 31 sierpnia 1979 roku wnioskodawca był zatrudniony w Zakładach (...) S. A. w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku inspektora ds. pomiarów.

(świadczenie pracy z dnia 5 czerwca 2000 roku – k. 6 – 6 verte akt kapitałowych ZUS)

Od 1 października 1977 roku wnioskodawca otrzymywał wynagrodzenie kat. 8 w stawce 16,50 zł/godz. plus premię regulaminową oraz 10 % premii za odpowiedzialność materialną.

(umowa o pracę w aktach osobowych k 53)

Od 1 września 1978 roku wnioskodawca otrzymywał wynagrodzenie kat. 8 w stawce 18,50 zł/godz. plus premię regulaminową oraz 10 % premii za odpowiedzialność materialną.

(umowa o pracę w aktach osobowych k 53)

Premia za odpowiedzialność materialną też była w stałej wysokości 10 % i wynikała z pracy wnioskodawcy w laboratorium, gdzie znajdowały się bardzo cenne przyrządy, mierniki wysokiej jakości. Premia ta pojawiła się po przejściu do laboratorium pomiarów w Z..

(zeznania świadka Z. B. – e-protokół z dnia 13 grudnia 2016 roku – 01:13:03 – płyta CD k. 60; zeznania wnioskodawcy – e-protokół z dnia 23 marca 2017 roku – 00:06:29 – płyta CD k.75 w związku z jego wyjaśnieniami informacyjnymi – e-protokół z dnia 13 grudnia 2016 roku – 00:39:10 – płyta CD k. 60; zeznania świadka Z. Ł. (1) e-protokół z dnia 13 grudnia 2016 roku – 00:52:54 – płyta CD k. 60)

P. L. (1) nabył nadto uprawnienia do dodatku za wieloletnią i nieprzerwaną pracę licząc ciągłość pracy od 10 lipca 1972 roku w wysokości 5 % od dnia 30 lipca 1977 roku.

(pismo z dnia 21 lipca 1977 roku – k. 3 akt osobowo – płacowych wnioskodawcy z lat 1977 – 1979 znajdujących się w kopcercie k. 53; zeznania wnioskodawcy k 58)

Z dokumentacji płacowej P. L. (1) w postaci kartoteki osobowej wnioskodawcy, dotyczącej okresu zatrudnienia od stycznia 1979 roku do sierpnia 1979 roku wynika, że rozliczenie wynagrodzenia następowało według stawki godzinowej 18,50 zł oraz że od 30 lipca 1977 roku wnioskodawcy przysługiwało 5 % dodatku za staż pracy. W karcie zostały wyszczególnione składniki wynagrodzenia wnioskodawcy, w tym 30 % premia.

(kartoteka osobowa P. L. (1) – karta nieponumerowana znajdująca się w kopcercie k. 53; zeznania wnioskodawcy – e-protokół z dnia 23 marca 2017 roku – 00:06:29 – płyta CD k.75 w związku z jego wyjaśnieniami informacyjnymi – e-protokół z dnia 13 grudnia 2016 roku – 00:37:38 – płyta CD k. 60)

Brak jest dokumentacji płacowej P. L. (1) za lata 1970 – 1972. Poza kartoteką osobową z 1979 roku brak jest dokumentacji płacowej wnioskodawcy za okres od 1972 roku do 1976 roku. Z uwagi na obowiązek przechowywania dokumentacji przez okres dwunastoletni zgodnie z obowiązującymi wówczas przepisami, mogła ona ulec zniszczeniu.

(pisma – k.22, k. 31)

Premia 30 % była premią regulaminową otrzymywaną przez pracowników przez cały okres zatrudnienia zarówno w U., jak i w Z. tj. w przypadku wnioskodawcy od dnia zatrudnienia w U. od dnia 10 lipca 1972 roku do dnia zakończenia pracy w Z. tj. do dnia 31 sierpnia 1979 roku i miała charakter stały. Z. był następcą prawnym U.. To był nadal ten sam zakład, w tym samym miejscu, wykonywał te same czynności. Premia 30 % uzależniona była od wykonania narzuconego planu, który był przez wydział zawsze przekraczany. Nie zdarzało się, żeby nie było wykonania planu i w związku z tym premia była zawsze. Nie było przypadku pozbawienia czy ograniczenia premii w wydziale, w którym pracował odwołujący.

(zeznania świadka Z. S. – e-protokół z dnia 13 grudnia 2016 roku – 00:43:44 – płyta CD k. 60; zeznania świadka Z. Ł. (1) e-protokół z dnia 13 grudnia 2016 roku – 00:52:54 – płyta CD k. 60; zeznania świadka Z. B. – e-protokół z dnia 13 grudnia 2016 roku – 01:13:03 – płyta CD k. 60; zeznania wnioskodawcy – e-protokół z dnia 23 marca 2017 roku – 00:06:29 – płyta CD k.75 w związku z jego wyjaśnieniami informacyjnymi – e-protokół z dnia 13 grudnia 2016 roku – 00:11:25 – 00:23:06 – płyta CD k. 60; zeznania wnioskodawcy – e-protokół z dnia 23 marca 2017 roku – 00:06:29 – płyta CD k.75 w związku z jego wyjaśnieniami informacyjnymi – e-protokół z dnia 13 grudnia 2016 roku – 00:11:25 – 00:23:06 – płyta CD k. 60)

Wszyscy pracownicy, którzy sprawdzali urządzenia elektroenergetyczne w przemyśle lekkim w laboratorium dostawali premie w wysokości 30 %.

(zeznania świadka Z. Ł. (1) e-protokół z dnia 13 grudnia 2016 roku – 00:52:54 – płyta CD k. 60; zeznania wnioskodawcy – e-protokół z dnia 23 marca 2017 roku – 00:06:29 – płyta CD k.75 w związku z jego wyjaśnieniami informacyjnymi – e-protokół z dnia 13 grudnia 2016 roku – 00:11:25 – 00:23:06 – płyta CD k. 60)

W czasie, kiedy Z. Ł. (2) był kierownikiem, to wnioskodawca był jego podwładnym. Jako kierownik Z. Ł. (2) nie wnioskował o premię w wysokości 30 %, gdyż była ona przyznawana automatycznie, wnioskował tylko o dodatkowe premie za dodatkowe zadania.

(zeznania świadka Z. Ł. (1) e-protokół z dnia 13 grudnia 2016 roku – 00:52:54 – płyta CD k. 60)

Inni pracownicy, którzy pracowali z wnioskodawcą mieli stawkę godzinową, 30 % premii regulaminowej i pozostałe składniki takie jak stażowy, węgiel, dodatkowe premie.

(zeznania świadka Z. Ł. (1) – e-protokół z dnia 13 grudnia 2016 roku – 00:52:54 – płyta CD k. 60; zeznania świadka Z. B. – e-protokół z dnia 13 grudnia 2016 roku – 01:13:03 – płyta CD k. 60; zeznania wnioskodawcy – e-protokół z dnia 23 marca 2017 roku – 00:06:29 – płyta CD k.75 w związku z jego wyjaśnieniami informacyjnymi – e-protokół z dnia 13 grudnia 2016 roku – 00:11:25 – płyta CD k. 60)

W okresie od 1 września 1979 roku do 31 marca 1989 roku wnioskodawca był objęty ubezpieczeniem społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej – taxi osób.

(okoliczność bezsporna)

Wnioskodawca prowadził działalność gospodarczą – wytwarzanie artykułów z drewna w okresach: od 1 kwietnia 1989 roku do 31 lipca 1990 roku, od 1 września 1990 roku do 31 grudnia 1991 roku, od 31 stycznia 1992 roku do 29 lutego 1992 roku, od 30 marca 1992 roku do 3 maja 1992 roku, od 1 czerwca 1992 roku do 3 czerwca 1992 roku, od 1 lipca 1992 roku do 14 lipca 1999 roku.

(okoliczność bezsporna)

W okresie od 21 sierpnia 1992 roku do 1 kwietnia 1994 roku był zarejestrowany jako bezrobotny w Powiatowym Urzędzie Pracy w Ł., a od 22 sierpnia 1992 roku do 21 marca 1994 roku pobierał zasiłek.

(zaświadczenie o okresie rejestracji w Powiatowym Urzędzie Pracy – k. 10 akt ZUS)

W okresie od 1 kwietnia 1994 roku do 31 marca 1995 roku P. L. (1) był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Handlowo – Usługowym (...) w Ł. w wymiarze pełnego etatu na stanowisku pracownika fizycznego.

(świadczenie pracy z dnia 31 marca 1995 roku – k. 10 akt kapitałowych ZUS)

W okresie od 6 kwietnia 1995 roku do 24 maja 1995 roku wnioskodawca był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w Ł. jako bezrobotny, a od 7 kwietnia 1995 roku do 23 maja 1995 roku pobierał zasiłek.

(zaświadczenie o okresie rejestracji w Powiatowym Urzędzie Pracy – k. 11 akt ZUS)

W okresie od 24 maja 1995 roku do 24 czerwca 2000 roku wnioskodawca był zatrudniony w PPHU (...) na stanowisku brygadzysty w wymiarze pełnego etatu.

(świadczenie pracy – k. 12 akt kapitałowych ZUS)

W okresie od 26 czerwca 2000 roku do 28 sierpnia 2016 roku wnioskodawca był zatrudniony na stanowisku elektryk w Urzędzie Miasta Ł. w pełnym wymiarze.

(świadczenie pracy – k. 14 akt ZUS)

Ubezpieczony w dniu 17 grudnia 2003 roku złożył wniosek o ustalenie kapitału początkowego.

(wniosek – k. – 1 – 1 verte akt kapitałowych ZUS)

Decyzją z dnia 7 grudnia 2004 roku organ rentowy ustalił kapitał początkowy P. L. (1) w kwocie 654,76 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. Od 1 stycznia 1989 roku do 31 grudnia 1998 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 53,63 %. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową ($53,63 \% \times 1\,220,89 \text{ zł} = 654,76 \text{ zł}$). Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 32 lata, 1 miesiąc, 20 dni tj. 385 miesięcy. Łączny okres nieskładkowy przyjęty do obliczenia kapitału początkowego wynosi 0 lat, 6 miesięcy i 2 dni, tj. 6 miesięcy. Wartość kapitału początkowego została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 93,81\% \text{ (współczynnik proporcjonalny)} = 274,87 \text{ złotych}$

$(385 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 654,76 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 273,10 \text{ złotych}$

$(6 \text{ miesięcy nieskładkowych} \times 0,7\%) : 12 \times 654,76 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 2,29 \text{ złotych}$

RAZEM = 550,26 złotych

$550,26 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy (średnie dalsze trwanie życia)} = 115\,004,34 \text{ złotych (kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 roku)}$.

(decyzja – k. 25 – 25 verte akt kapitałowych ZUS)

Przy obliczaniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego ubezpieczonego uwzględniono zarobki – dochód za rok kalendarzowy:

1989 – 807 900,00 zł

1990 – 4 176 416,00 zł

1991 – 10 949 221,00 zł

1992 – 8 165 199,00 zł

1993 – 15 998 641,00 zł

1994 – 51 636 000,00 zł

1995 – 7 035,00 zł

1996 – 7 320,00 zł

1997 – 9195,00 zł

1998 – 8 264,80 zł.

(obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego ubezpieczonego – k. 27)

W dniu 2 czerwca 2016 roku P. L. (1) złożył wniosek o ponowne ustalenie kapitału początkowego.

(wniosek – k. 28 – 28 verte akt kapitałowych ZUS)

Z wykazu wprowadzonych dochodów przez ZUS ubezpieczonego wynika, że w poszczególnych latach uzyskiwał dochód:

- 1967 rok – 3 400,00 zł
- 1968 rok – 10 200,00 zł
- 1969 rok – 7 565,00 zł
- 1970 rok – 2 535,48 zł
- 1971 rok – 12 000,00 zł
- 1972 rok – 10 354,84 zł
- 1973 rok – 12 000,00 zł
- 1974 rok – 21 000,00 zł
- 1975 rok – 33 600,00 zł
- 1976 rok – 35 100,00 zł
- 1977 rok – 16 000,00 zł
- 1978 rok – 18 400,00 zł
- 1979 rok – 60 342,00 zł
- 1980 rok – 60 000,00 zł
- 1981 rok – 60 000,00 zł
- 1982 rok – 60 000,00 zł
- 1983 rok – 62 600,00 zł
- 1984 rok – 91 200,00 zł
- 1985 rok – 120 000,00 zł
- 1986 rok – 129 600,00 zł
- 1987 rok – 168 000,00 zł
- 1988 rok – 216 000,00 zł
- 1989 rok – 807 900,00 zł
- 1990 rok – 4 176 416,00 zł
- 1991 rok – 10 949 221,00 zł
- 1992 rok – 8 165 199,00 zł
- 1993 rok – 15 998 641,00 zł

- 1994 rok – 51 636 000,00 zł
- 1995 rok – 7 035,00 zł
- 1996 rok – 7320,00 zł
- 1997 rok – 9 195,00 zł
- 1998 rok – 8 264,80 zł

(wykaz wprowadzonych dochodów ubezpieczonego – k. 42 akt kapitałowych ZUS)

Przy ponownym ustaleniu kapitału początkowego zaskarżoną decyzją z dnia 16 czerwca 2016 roku wnioskodawcy do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego organ rentowy uwzględnił zarobki ubezpieczonego z dwudziestu następujących lat kalendarzowych, w których stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia proporcjonalnie do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu w roku kalendarzowym:

1968 – 40,36 %

1969 – 38,66 %

1971 – 42,41 %

1974 – 54,95 %

1975 – 71,56 %

1976 – 68,33 %

1979 – 94,40 %

1980 – 82,78 %

1981 – 65,03 %

1982 – 42,99 %

1984 – 45,14 %

1985 – 49,99 %

1986 – 44,82 %

1987 – 47,97 %

1991 – 51,55 %

1994 – 80,76 %

1995 – 83,44 %

1996 – 69,87 %

1997 – 72,16 %

1998 – 55,57 %

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 60,14 %. Dla obliczenia stosunku podstawy wymiaru składek oraz kwot o których mowa w art. 15 ust. 3 ustawy emerytalnej w 1969 roku przyjęto sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok – odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu w tym roku.

(obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k.46 – 46 verte akt kapitałowych ZUS)

Następnie w dniu 1 sierpnia 2016 roku wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę, a w dniu 21 września 2016 roku wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia emerytalno – rentowego.

(wnioski – k. 1 – 4 verte, k. 25 – 26 verte akt ZUS)

Przy ponownym ustalaniu kapitału początkowego zaskarżoną decyzją z dnia 11 sierpnia 2016 roku organ rentowy obliczył wskaźnik podstawy wymiaru kapitału początkowego:

1968 – 40,36 %

1969 – 38,66 %

1971 – 42,41 %

1974 – 54,95 %

1975 – 71,56 %

1976 – 68,33 %

1979 – 94,40 %

1980 – 82,78 %

1981 – 65,03 %

1982 – 42,99 %

1984 – 45,14 %

1985 – 49,99 %

1986 – 44,82 %

1987 – 47,97 %

1991 – 51,55 %

1994 – 80,76 %

1995 – 83,76 %

1996 – 69,87 %

1997 – 72,16 %

1998 – 55,57 %

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 60,15 %.

(obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k.55 – 55 verte akt kapitałowych ZUS)

Do obliczenia hipotetycznej wysokości kapitału początkowego w wariantcie I we wskazanych okresach zatrudnienia:

od 7 października 1970 roku 20 maja 1972 roku,

od 10 lipca 1972 roku do 30 czerwca 1973 roku,

od 1 lipca 1973 roku do 30 czerwca 1974 roku,

od 1 lipca 1974 roku do 31 grudnia 1974 roku,

od 1 stycznia 1975 roku do 31 lipca 1976 roku,

od 1 sierpnia 1976 roku do 30 września 1977 roku,

od 1 października 1977 roku do 31 sierpnia 1978 roku,

od 1 września 1978 roku do 31 grudnia 1978 roku

przyjęto stawki godzinowe i wynagrodzenie zasadnicze. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. z okresu od 1971 roku do 1980 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitałowego wyniósłby 73,69 % , a kapitał początkowy – 136 533,43 zł.

Natomiast po uwzględnieniu zmian w kapitale początkowym wysokość emerytury wyniosłaby 3 018,50 zł, a po waloryzacji od 1 marca 2017 roku – 3 034,58 zł.

(pismo organu rentowego – k. 68 – 68 verte; obliczenia ZUS – k. 71 – 76 akt kapitałowych ZUS)

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto:

- 1971 rok – 20 192,80 zł, wwpw 71,36 %
- 1972 rok – 18 078,40 zł, wwpw 65,50 %
- 1973 rok – 24 278,00 zł, wwpw 72,31 %
- 1974 rok – 28 294,00 zł, wwpw 74,03 %
- 1975 rok – 33 600,00 zł, wwpw 71,56 %
- 1976 rok – 35 100,00 zł, wwpw 68,33 %
- 1977 rok – 37 602,00 zł, wwpw 68,18 %
- 1978 rok – 40 121,00 zł, wwpw 68,41 %
- 1979 rok – 60 342,00 zł, wwpw 94,40 %
- 1980 rok – 60 000,00 zł, wwpw 82,78 %

Natomiast stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia proporcjonalnie do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu w roku kalendarzowym wynosi:

(wyliczenie k obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 74 akt kapitałowych ZUS)

Pismem z dnia 10 sierpnia 2017 roku w wyniku wyliczenia hipotetycznej wysokości kapitału początkowego oraz emerytury, organ rentowy przyjął w okresach zatrudnienia:

od 7 października 1970 roku 20 maja 1972 roku,

od 10 lipca 1972 roku do 30 czerwca 1973 roku,

od 1 lipca 1973 roku do 30 czerwca 1974 roku,

od 1 lipca 1974 roku do 31 grudnia 1974 roku,

od 1 stycznia 1975 roku do 31 lipca 1976 roku,

od 1 sierpnia 1976 roku do 30 września 1977 roku,

od 1 października 1977 roku do 31 sierpnia 1978 roku,

od 1 września 1978 roku do 31 grudnia 1978 roku

stawki godzinowe i wynagrodzenie zasadnicze, 10 % premii za odpowiedzialność materialną zgodnie z angażem od dnia 1 października 1977 roku, 30 % premii od 10 lipca 1972 roku oraz dodatek stażowy 5 % od 30 lipca 1977 roku.

Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. z okresu od 1970 roku do 1979 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitałowego wyniósłby 91,45 %, a kapitał początkowy – 155 594,23 zł.

Po uwzględnieniu zmian w kapitale początkowym wysokość emerytury wynosiłaby na dzień 1 sierpnia 2016 roku 3333,18 zł, a po waloryzacji od 1 marca 2017 roku – 3353,52 zł.

(pismo organu rentowego – k. 106; obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 88 akt kapitałowych ZUS)

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto:

- 1970 rok – 7 299,88, wwpw 108,87 %
- 1971 rok – 20 192,80 zł, wwpw 71,36 %
- 1972 rok – 21169,60 zł, wwpw 76,70 %
- 1973 rok – 31561,40 zł, wwpw 94,00 %
- 1974 rok – 36 782,20 zł, wwpw 96,24 %
- 1975 rok – 43 680,00 zł, wwpw 93,02 %
- 1976 rok – 45 630,00 zł, wwpw 88,82 %
- 1977 rok – 50 652,90 zł, wwpw 91,84 %
- 1978 rok – 58 175,45 zł, wwpw 99,20 %

- 1979 rok – 60 342,00 zł, wwpw 94,40 %

(wyliczenie k 107-108 i k 111; obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 88 akt kapitałowych ZUS)

Do wyliczenia hipotetycznej wysokości kapitału początkowego organ rentowy przyjął w II wariantcie w okresach zatrudnienia:

od 7 października 1970 roku 20 maja 1972 roku,

od 10 lipca 1972 roku do 30 czerwca 1973 roku,

od 1 lipca 1973 roku do 30 czerwca 1974 roku,

od 1 lipca 1974 roku do 31 grudnia 1974 roku,

od 1 stycznia 1975 roku do 31 lipca 1976 roku,

od 1 sierpnia 1976 roku do 30 września 1977 roku,

od 1 października 1977 roku do 31 sierpnia 1978 roku,

od 1 września 1978 roku do 31 grudnia 1978 roku

stawki godzinowe i wynagrodzenie zasadnicze, 10 % premii za odpowiedzialność materialną zgodnie z angażem od 1 października 1977 roku, 30 % premii od 1 stycznia 1977 roku oraz dodatek stażowy 5 % od 30 lipca 1977 roku. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych wybranych z okresu od 1970 roku do 1979 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitałowego wyniósłby 81,74 %, a kapitał początkowy – 145 173,49 zł.

Po uwzględnieniu zmian w kapitale początkowym wysokość emerytury wynosi na dzień 1 sierpnia 2016 roku 3161,14 zł, a po waloryzacji od 1 marca 2017 roku – 3177,85 zł.

(pismo organu rentowego – k. 106 verte; obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 96 akt kapitałowych ZUS)

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto:

- 1970 rok – 7 299,88, wwpw 108,87 %
- 1971 rok – 20 192,80 zł, wwpw 71,36 %
- 1972 rok – 18 078,40 zł, wwpw 65,50 %
- 1973 rok – 24 278,00 zł, wwpw 72,31 %
- 1974 rok – 28 294,00 zł, wwpw 74,03 %
- 1975 rok – 33 600,00 zł, wwpw 71,56 %
- 1976 rok – 35 100,00 zł, wwpw 68,33 %
- 1977 rok – 50 652,90 zł, wwpw 91,84 %

- 1978 rok – 58 175,90 zł, wwpw 99,20 %
- 1979 rok – 60 342,00 zł, wwpw 94,40 %

(wyliczenie k 115-116 i k 119; obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k.96 akt kapitałowych ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił przede wszystkim na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych wnioskodawcy, dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy w postaci zachowanej dokumentacji osobowej z (...) S. A., U. oraz z Zakładów (...) S.A. w Ł. oraz w oparciu o kartotekę zarobkową wnioskodawcy z 1979 roku dotyczącą okresu od stycznia 1979 roku do sierpnia 1979 roku. Z uwagi na brak dokumentacji płacowej wnioskodawcy za pozostały sporny okres Sąd dopuścił również dowody z zeznań świadków: Z. S., Z. B., Z. Ł. (2), a także samego wnioskodawcy P. L. (1).

Sąd uznał za niewiarygodne zeznania wnioskodawcy P. L. (1) w zakresie w jakim twierdził, że od początku zatrudnienia otrzymywał on premię w wysokości 10 % za odpowiedzialność materialną. Pomimo twierdzeń wnioskodawcy z dokumentacji znajdującej się w jego aktach osobowych wynika wprost, że dopiero w angażu z 1 października 1977 roku miał przyznane 10 % premii za odpowiedzialność materialną. Powyższe zostało również potwierdzone zeznaniami świadka Z. Ł. (2), który wskazał, że ten składnik wynagrodzenia pojawił się najprawdopodobniej dopiero po przejściu do Z.. Z uwagi na rozbieżności pomiędzy dokumentacją osobową a zeznaniami skarżącego, Sąd uznał dokumentację za bardziej wiarygodną i tym samym stanowiącą podstawę do ustalenia stanu faktycznego.

Podobnie Sąd uznał za niewiarygodne zeznania świadka Z. B. w części w jakiej stwierdził on, że premia 10 % zawsze była przyznawana. Powyższe nie znajduje odzwierciedlenia w zgromadzonych dowodach z dokumentów w postaci angaży i umów o pracę oraz świadectw pracy wnioskodawcy.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd pominął dowody w postaci załączonych do sprawy akt rentowych świadka Z. S., który pracował w U. na stanowisku technika pomiarowego. Świadek pomimo, że pracował razem z wnioskodawcą w okresie częściowo pokrywającym się ze spornym okresem – od 1972 roku do 1991 roku, nie zajmował tożsamego stanowiska, dlatego nie sposób na podstawie przyznanej mu emerytury ustalić wysokość składników wynagrodzenia wnioskodawcy.

Sąd dał w całości wiarę zeznaniom wnioskodawcy i świadków w zakresie otrzymywanej przez nich i skarżącego premii regulaminowej w wysokości 30 %. Jak zgodnie zeznali świadkowie i odwołujący, premia ta miała charakter premii stałej, przysługującej zawsze w tej samej wysokości i pracownicy pobierali ją przez cały okres zatrudnienia w dwóch zakładach pracy tj. U. i Z. (który faktycznie przejął część przedsiębiorstwa (...)). Powyższe wynika również pośrednio ze zgromadzonych w sprawie dokumentów pracowniczych ubezpieczonego. Wnioskodawca został przyjęty do pracy w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. w dniu 10 lipca 1972 roku i już w pierwszej umowie miał określone stawką godzinową wynagrodzenie z zaznaczeniem „plus premia zgodnie z regulaminem”. W umowie z 1 lipca 1973 roku również zawarto zapis, że P. L. (1) przysługuje premia „w wysokości i na warunkach określonych odrębnymi postanowieniami według obowiązujących przepisów”. Także w kolejnych umowach wskazujących stałą wysokość wynagrodzenia wskazywano, że odwołującemu przysługuje premia zgodnie z regulaminem czy jak w aneksach z dnia 1 stycznia 1975 roku i z dnia 1 sierpnia 1976 roku „premia regulaminowa”. Po przejściu od 1 stycznia 1977 roku do Zakładów (...) S. A. w Ł. wnioskodawca miał również w każdej umowie wskazaną „premię regulaminową”. Tym samym należy uznać, że dokumentacja osobowa odwołującego potwierdza fakt pobierania przez niego premii regulaminowej.

Należy podkreślić, że zgodnie z zeznaniami świadków i samego ubezpieczonego, wysokość omawianej premii regulaminowej była stała, wynosiła 30%, nigdy żaden z pracowników wydziału, w którym zatrudniony był skarżący nie został tej premii pozbawiony ani nie została ona nikomu obniżona. Takie stanowisko znajduje potwierdzenie w karcie wynagrodzeń za rok 1979, gdzie w rubryce „premia”, kwoty tam wskazane zawsze odpowiadają 30 procentom wynagrodzenia należnego za dany miesiąc.

Mając na uwadze powyższe zeznania, zapisy w powołanej dokumentacji osobowej, zapisy w karcie wynagrodzeń za rok 1979, a także fakt, iż zmiana pracodawcy faktycznie była jedynie formalna, gdyż odwołujący nadal pracował w tym samym miejscu, Sąd doszedł do przekonania, że zeznania świadków i ubezpieczonego w tym zakresie należy uznać za całkowicie wiarygodne, jako logiczne, spójne i całkowicie zgodne z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołania wnioskodawcy częściowo zasługują na uwzględnienie.

Wskazać należy, że zaskarżone decyzje dotyczyły ponownego ustalenia kapitału początkowego oraz prawa do emerytury, ustalenia jej wysokości oraz przeliczenia.

W myśl art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 887 ze zm.), emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 (podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art.173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust.1a i 1b oraz art.185) przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art.183.

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 887 ze zm.), kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Natomiast zgodnie z ust. 2 tego przepisu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 w/w przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Według ust. 3b jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesiący tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Natomiast w myśl ust. 7 analizowanego przepisu do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku. Ustęp 8 powyższego przepisu stanowi, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 r. Zgodnie natomiast z treścią ust. 8 przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do

wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku, według wskazanego w nim wzoru.

Z kolei z mocy art. 15 ust. 1 analizowanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 tego samego przepisu przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym złożono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

Natomiast stosownie do brzmienia ust. 2a tego samego przepisu, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy.

Jak stanowi art. 15 ust. 4 w/w ustawy w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

1. oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,
2. oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,
3. oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz
4. mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%, jednakże przy ponownym przeliczeniu wysokości emerytury należy mieć na względzie, iż zgodnie z art. 111 ust. 2 ustawy uwzględnia się kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia.

Stosownie do art. 15 ust. 2a ustawy jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. Z kolei na podstawie ust. 6 omawianego przepisu na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

W związku z treścią zacytowanych przepisów można stwierdzić, iż kwota kapitału początkowego zależy od długości udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych przebytych przed 1 stycznia 1999 rokiem, podstawy wymiaru oraz współczynnika proporcjonalnego do wieku ubezpieczonego, który służy do obliczenia tzw. części socjalnej.

Zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument na podstawie, którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Wskazana regulacja niewątpliwie wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza jednak, iż zarówno okres zatrudnienia jak i wysokość uzyskiwanego uposażenia nie może być wykazana w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków (por. wyrok Sądu Najwyższego z 25.07.1997 r. II UKN 186/97, OSNAPiUS 1998/11/342, a także

wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 1997-03-04, III AUa 105/97 opubl: OSA w W. rok 1997, Nr. 2, poz. 7; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 1993-08-18, III AUr 294/93 opubl: P.. Sąd. rok 1994, Nr. 3, poz. 6).

Przyjąc zatem trzeba, iż w postępowaniu przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (sporne czy też niemożliwe do udowodnienia przy pomocy dowodu z dokumentu) mogą być dowodzone wszelkimi dostępnymi środkami, które Sąd uzna za pożądane i celowe, co wynika także z treści przepisu art. 473 k.p.c.

Mając to na uwadze Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dostępnej dokumentacji związanej ze spornymi okresami zatrudnienia wnioskodawcy, dopuścił dowód z zeznań świadków i wnioskodawcy.

W niniejszej sprawie wnioskodawca wniósł o uwzględnienie przy wyliczaniu wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego wynagrodzenia z okresu zatrudnienia w (...) S. A. , w Zakładach (...) oraz w Zakładach (...) Spółka Akcyjna (następca prawny Zakłady (...)) na podstawie całej dokumentacji personalnej ubezpieczonego oraz zeznań świadków i skarżącego. Wnioskodawca wniósł o wyliczenie jego wynagrodzenia według stawek godzinowych wskazanych w angażach, przy uwzględnieniu premii regulaminowej, premii za odpowiedzialność materialną i dodatku za staż pracy. Nadmienić należy, że poza kartą wynagrodzeń dotyczącą okresu od stycznia 1979 roku do sierpnia 1979 roku, brak jest jakiegokolwiek innej dokumentacji płacowej wnioskodawcy dotyczącej spornego okresu.

Organ rentowy zakwestionował angaże, w których wynagrodzenie zostało ustalone stawką godzinową i za te okresy przyjął wynagrodzenie minimalne, z uwagi na brak informacji o ilości przepracowanych godzin w danym miesiącu.

Co do zatrudnienia w (...) Zakładach (...):

Dokumenty dotyczące okresu zatrudnienia w (...) S. A. w postaci akt osobowych zawierają zaświadczenie wydane przez (...) Zakłady (...), które potwierdza zatrudnienie wnioskodawcy w spornym okresie od 7 października 1970 roku do 20 maja 1972 roku. W aktach znajdują się również i wysokość wynagrodzenia rozliczanego godzinowo: 8,60 zł/godz. Brak jest natomiast informacji dotyczących innych składników wynagrodzenia, w szczególności premii.

Sąd Okręgowy wyraża stanowisko, że dla potrzeb obliczenia podstawy wymiaru świadczenia, w przypadku nie udowodnienia przez osobę ubezpieczoną (za pomocą dostępnych w postępowaniu sądowym środków dowodowych) wysokości podstawy wymiaru składek ubezpieczeniowych (wysokości rzeczywiście otrzymywanego wynagrodzenia) w danym roku lub latach - należy przyjmować, iż podstawa ta wynosi – dla niewątpliwie udowodnionego okresu ubezpieczenia w danym okresie, a więc zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, w pełnym wymiarze czasu pracy i w dawnym uspołecznionym zakładzie pracy, przy znajomości stawki godzinowej – wynagrodzenie wyliczone przez przyjęcie wysokości dziennej normy czasu pracy obowiązującej w tym okresie.

Z przedłożonego świadectwa pracy skarżącego wynika, że odwołujący się świadczył swą pracę we wskazanym zakładzie w pełnym wymiarze czasu pracy, który wówczas wynosił 46 godzin tygodniowo. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił zatem na ustalenie wysokości niewątpliwie uzyskiwanego przez wnioskodawcę wynagrodzenia w spornym okresie zatrudnienia w latach 1970-1972 w (...) S. A (za który to okres brak jest list płac) przy przyjęciu, że we wskazanym okresie zatrudnienia minimalne wynagrodzenie wnioskodawcy określone było stawką godzinową zawartą w angażach, a podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za ten okres stanowił iloczyn stawki godzinowej i normatywnego czasu pracy, tj. 46 godzin tygodniowo, wynikającej ze znajdujących się w aktach osobowych umów o pracę i aneksów.

Co do zatrudnienia w Zakładach (...) oraz w Zakładach (...) Spółka Akcyjna

W tych okresach zatrudnienia odwołujący miał wynagrodzenie określone bądź stawką godzinową, bądź wskazane było w umowie wynagrodzenie kwotowe. Organ rentowy nie kwestionuje wynagrodzeń określonych w angażach w kwotach stałych. Zakwestionował natomiast możliwość dokonania wyliczenia wynagrodzenia skarżącego w oparciu o angaże,

w których wynagrodzenie zostało ustalone stawką godzinową i za te okresy przyjął wynagrodzenie minimalne, z uwagi na brak informacji o ilości przepracowanych godzin w danym miesiącu.

Również w odniesieniu do zatrudnienia wnioskodawcy w tych zakładach pracy, Sąd uznał, że dla potrzeb obliczenia podstawy wymiaru świadczenia, w przypadku nie udowodnienia przez osobę ubezpieczoną (za pomocą dostępnych w postępowaniu sądowym środków dowodowych) wysokości podstawy wymiaru składek ubezpieczeniowych (wysokości rzeczywiście otrzymywanego wynagrodzenia) w danym roku lub latach - należy przyjmować, iż podstawa ta wynosi – dla niewątpliwie udowodnionego okresu ubezpieczenia w danym okresie, przy znajomości stawki godzinowej – wynagrodzenie wyliczone przez przyjęcie wysokości dziennej normy czasu pracy obowiązującej w tym okresie.

Z przedłożonych świadectw pracy skarżącego wynika, że odwołujący się świadczył swą pracę we wskazanych zakładach w pełnym wymiarze czasu pracy, który wówczas wynosił 46 godzin tygodniowo. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił zatem na ustalenie wysokości niewątpliwie uzyskiwanego przez wnioskodawcę wynagrodzenia w spornym okresie zatrudnienia od 10 lipca 1972 roku do 31 grudnia 1978 roku, w wymienionych zakładach (za który to okres brak jest list płac) przy przyjęciu, że we wskazanym okresie zatrudnienia minimalne wynagrodzenie zasadnicze wnioskodawcy określone było stawką godzinową zawartą w angażach (bądź kwotą stałą).

W wymienionych okresach zatrudnienia odwołujący wnosil o uwzględnienie do podstawy wymiaru również stałej premii w wysokości 30%, którą otrzymywał przez cały okres zatrudnienia u wymienionych pracodawców tj. U. i Z.. Jak wynika ze wszystkich zawieranych przez wnioskodawcę w tych okresach spornych umów o pracę i otrzymywanych angaży, zawsze pracodawca wskazywał, że oprócz wynagrodzenia zasadniczego przysługuje ubezpieczonemu również premia regulaminowa. Brak natomiast w dokumentacji określenia wysokości tej premii.

Zeznania świadków, którzy pracowali z wnioskodawcą w spornym okresie, potwierdzają jednoznacznie, że wszyscy pracownicy wydziału, w którym był zatrudniony odwołujący, mieli przyznaną premię regulaminową. Świadkowie nie mają ze skarżącym ani ze sprawą bezpośredniego związku, co za tym idzie interesu, aby świadczyć nieprawdę. Ich zeznania były szczegółowe, jasne i wzajemnie spójne. Potwierdzili oni jednoznacznie, że wnioskodawca w okresie zatrudnienia w Zakładach (...), jak również u jego następcy prawnego (...), przez cały czas, podobnie jak inni pracownicy, otrzymywał premię regulaminową 30 % w stałej, niezmiennej wysokości.

Jak już wskazano w ocenie materiału dowodowego, zarówno świadkowie, jak i odwołujący, zeznawali jednoznacznie, że premia ta miała charakter premii stałej, przysługującej zawsze w tej samej wysokości i pracownicy pobierali ją przez cały okres zatrudnienia w dwóch zakładach pracy tj. U. i Z.. Powyższe wynika również pośrednio ze zgromadzonych w sprawie dokumentów pracowniczych ubezpieczonego, który w każdej umowie i angażu ma zaznaczone, że przysługuje mu premia zgodnie z regulaminem, czy „premia regulaminowa”. Tym samym należy uznać, że dokumentacja osobowa odwołującego potwierdza fakt pobierania przez niego premii regulaminowej.

Należy podkreślić, że zgodnie z zeznaniami świadków i samego ubezpieczonego, wysokość omawianej premii regulaminowej była stała, wynosiła 30%, nigdy żaden z pracowników wydziału, w którym zatrudniony był skarżący nie został tej premii pozbawiony ani nie została ona nikomu obniżona. Takie stanowisko znajduje potwierdzenie w karcie wynagrodzeń za rok 1979, gdzie w rubryce „premia”, kwoty tam wskazane zawsze odpowiadają 30 procentom wynagrodzenia należnego za dany miesiąc.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że wnioskodawca udowodnił w toku postępowania, że otrzymywał od dnia 10 lipca 1972 roku do dnia 31 grudnia 1978 roku premię w stałej wysokości 30% i brak jest podstaw do kwestionowania przez organ rentowy tego składnika wynagrodzenia.

Kolejnym składnikiem wynagrodzenia o uwzględnienie którego wnosil skarżący była premia za odpowiedzialność materialną w wysokości 10%. Odwołujący wnosil o jej uwzględnienie w okresie zatrudnienia od 1 lipca 1974 roku do 31 grudnia 1978 roku. W ocenie Sądu Okręgowego brak jest podstaw do uwzględnienia tego żądania w całości. Przede wszystkim należy zauważyć, że fakt otrzymywania przez wnioskodawcę

10 % premii potwierdzają jego angaże dopiero od dnia 1 października 1977 roku. Wynika z nich, że wnioskodawca otrzymywał wynagrodzenie określone stawką godzinową, premię regulaminową oraz 10 % premii za odpowiedzialność materialną. P. L. (1) początkowo twierdził, że od początku zatrudnienia otrzymywał premię w wysokości 10 % za odpowiedzialność materialną, a następnie zmienił zdanie i podał, że otrzymywał tę premię od 1 lipca 1974 roku. Pomimo takich twierdzeń wnioskodawcy, z dokumentacji znajdującej się w jego aktach osobowych powyższe nie wynika. Po raz pierwszy dochodzona premia pojawia się dopiero w angażu z 1 października 1977 roku. Powyższe zostało również pośrednio potwierdzone zeznaniami świadka Z. Ł. (2), który wskazał, że ten składnik wynagrodzenia pojawił się najprawdopodobniej dopiero po przejściu do Z.. Z uwagi na rozbieżności pomiędzy dokumentacją osobową a zeznaniami skarżącego, Sąd uznał dokumentację za bardziej wiarygodną i tym samym stanowiącą podstawę do ustalenia stanu faktycznego.

R. Sąd Okręgowy uznał, że wnioskodawca otrzymywał wskazaną premię 10% za odpowiedzialność materialną, ale jedynie w okresie od dnia 1 października 1977 roku do 31 grudnia 1978 roku (do końca okresu spornego). W pozostałym okresie brak było podstaw do uwzględnienia tego składnika wynagrodzenia.

Wnioskodawca żądał także uwzględnienia do wyliczenia jego emerytury pobieranego przez niego dodatku za staż pracy od dnia 30 lipca 1977 roku w wysokości 5%.

Pobieranie przez odwołującego się tego składnika wynagrodzenia wynika wprost z powołanego w stanie faktycznym dokumentu, znajdującego się w aktach osobowych wnioskodawcy, którym to wymieniony dodatek stażowy został mu przyznany. Powyższe wynika również z karty wynagrodzeń wnioskodawcy dotyczącej okresu od stycznia 1979 roku do sierpnia 1979 roku. Wskazano w tym dokumencie m.in. rozliczenie wynagrodzenia wnioskodawcy według stawki godzinowej 18,50 zł oraz prawo do 5 % dodatku za staż pracy od 30 lipca 1977 roku. Tym samym brak jest jakichkolwiek podstaw do odmowy uwzględnienia przy wyliczaniu kapitału początkowego i emerytury wymienionego składnika, za żądany przez odwołującego się okres.

W oparciu o powyższe wnioskodawca udowodnił wyższe zarobki za sporne lata. W ocenie Sądu tak ustalone zarobki mogą stanowić podstawę obliczenia kapitału początkowego, który z kolei stanowi podstawę obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego.

W ocenie Sądu Okręgowego w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zachodzą podstawy do uwzględnienia przy ustalaniu podstawy wymiaru kapitału początkowego:

- w okresie zatrudnienia od 7 października 1970 roku do 31 grudnia 1978 roku stawek godzinowych, wynagrodzeń zasadniczych,
- 10 % premii za odpowiedzialność za okres wynikający z angaży tj. od dnia 1 października 1977 roku do 31 grudnia 1978 roku,
- 30% premii od dnia 10 lipca 1972 roku do dnia 31 grudnia 1978 roku oraz
- 5 % dodatku stażowego od dnia 30 lipca 1977 roku do dnia 31 grudnia 1978 roku.

Na tej podstawie, Sąd zobowiązał organ rentowy do dokonania wyliczenia hipotetycznej wysokości emerytury i kapitału początkowego wnioskodawcy, przy uwzględnieniu powyższych założeń.

Organ rentowy dokonał stosownego wyliczenia wysokości emerytury oraz wysokości kapitału początkowego. Niewątpliwie przyjęte do obliczenia lata 1970 – 1979 są najkorzystniejszymi z całego okresu ubezpieczenia P. L. (1). Tak wyliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitałowego wyniósł 91,45 %, a wysokość kapitału początkowego wyniosła 155 594,23 zł i jest to korzystniejsze od dotychczasowego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru (60,14%, 60,15%) oraz kapitału początkowego (121 991,21 zł , 122 003,75 zł) ustalonych decyzjami z dnia 16 czerwca 2016 roku oraz 11 sierpnia 2016 roku. Natomiast na skutek wyliczenia hipotetycznego, po uwzględnieniu zmian w kapitale początkowym, wysokość emerytury wyniesie na dzień 1 sierpnia 2016 roku 3333, 18 zł, a po waloryzacji od 1 marca

2017 roku – 3353,52 zł i również jest korzystniejsza od dotychczasowej. Powyższe wyliczenie nie było kwestionowane przez pełnomocnika wnioskodawcy.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżone decyzje i orzekł jak w sentencji, zaś w pozostałym zakresie oddalił odwołania wnioskodawcy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.,

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego wraz z aktami rentowymi oraz pełnomocnikowi wnioskodawcy

12.09.2017 roku.

A.M. - niezaakceptowane